

מסורת הש"ס

^[א] [טבול יום פ"ב מ"ן], ^[ב] [נמשנה אימתאמן הלדדים מכאן ומכאן טהור וזרך הש"ס לשנות קצתא], ^[ג] [לשיל נט,], ^[ד] [ז"ל גיריג], ^[ה] [ז"ל הנקב, ר"מ, ו] [שבת זג,].

גליון הש"ס

תוס': ד"ה [בדף הקודם] אמר רב **פפא** אבל הבא דלמא ברייתא לא שביע ליה. דמאי? בשבת דף סא ע"א:

הגהות הב"ח

^[א] גמ' אמר רב פפא דעור: ^[ב] ד"ה [הש"י ד"ה ואידך וכו' לאו חיבור הוא ליאסר כל שאר היין: ^[ג] ד"ה דעד הבחא וכו' חיבור ואסור ואידך שרי אף בשתייה הס"ד: ^[ד] ד"ה עובד כוכבים אלנה עובד כוכבים מערה: ^[ה] ד"ה חמרא אסור ונכוצא מליאה אסור עסקינן דלמא נגע לישנא אחרינא אפי' חסירא נמי משום דמקרקש ליה לחמרא וביזון דמקרקש בטונה פ"ל: ^[ו] תוס' ד"ה [נדף הקודם] אמר ר"פ כי היינו כשפסק תלמודי: ^[ז] בא"ד הניחא ללשנא דכל דלהדי בחא אסור ואידך שרי אף על פי שסופו: ^[ח] ד"ה ואי מלמד וכו' כאותו לשון. כ"כ ותימה שהש"ס כתב ג"כ כאותו לשון ואפי' בהנאה אסור וכן כתב הטור בסמ"ח שמי":

לעזי רש"י

והי"ץ [ר"ץ]. בורג המכבש. אישפוטל"ג [אישפינדל"א]. בורג המכבש [בגרמנית].

מוסר רש"י

זיידא. לשון עזר [ב"ח יט].

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

ואידך שרי. אף בשתיה דקסצר דדדין לאו חיבור (ט) ליאסר כל היין.

ולית הלכתא כוותיה דהא מוקי רב יימר מילמיה דרב פפא כתנאי וקם ליה רב פפא כרבי יהודה דיחידאה ויחד ורבים הלכה כרבים דפליגי רבנן עליה ואמרי צין מצידיה צין מפיה טמאה דכולן

חיבור: ^[א] **עד צרוא**. כל יין שלמעלה

לנקב אסור דכיון דכולו נמשך אחר הנקב ללאת דרך שם הוה ליה חיבור ואסור: **כסנאי**. איתמר הא דרב פפא ולאז דברי הכל היא: **שוליה**. שהיא יושבת עליהן. שכל חציות שבתלמוד כדים של חרס הן:

ניקבה מפיה. הואיל וכל היין שלמטה נעשה בסיס לעליון הוי חיבור ומשוליה נמי הואיל וכל היין נמשך אחר הנקב הוי חיבור אבל נקב מצידיה טהורה מכאן ומכאן אסיר ואידך שרי אמר רב יימר כתנאי ^[ב] חבית שנקבה בין מפיה בין משוליה ובין מצידיה ונגע בו טבול יום בטמאה רבי יהודה אומר מפיה ומשוליה טמאה ^[ג] מצידיה טהורה מכאן ומכאן אמר רב פפא ^[ד] עובד כוכבים אדנא וישראל אכובא חמרא אסיר מ"ט כי קאתי מכח עובד כוכבים קאתי דיישראל אדנא ועובד כוכבים אכובא חמרא שרי ואי מצדד צדודי אסיר אמר רב פפא האי עובד כוכבים דדרי זיקא וקאזיל ישראל אחוריה מליא שרי דלא

מקרקש חסירא אסיר דלמא מקרקש ^[ה] כובא מליא אסיר דלמא נגע חסירא שרי דלא נגע רב אשי אמר זיקא בין מליא ובין חסירא שרי מ"ט אין דרך ניסוך בכך מועצרא ויירא רב פפי שרי רב אשי ואיתימא רב שימי בר אשי אסר בבחו יבולי עלמא לא פליגי דאסיר כי פליגי בכח כחו איכא דאמרי בכח כחו כולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי בבחו הוה עובדא בכח כחו יואסר רב יעקב מנהר פקוד ההוא חביתא כוכבים צנווה: **כוצא חסירא שרי**.

דאין קרקוש בכלי פתוח. ואע"ג דכי ליה א"א צלא קרקוש מעט כיון דלא ינחא ליה בקרקושיה דלמא מישתפיך ה"ל כחו שלא צנווה ומותר אבל זיקא הוי קרקוש ודומה למשכשך והוי נסך: **אין דרך ניסוך צנך**. אבל כצוצא מליאה איכא למיחש לנגיעה כשהוא נותן ידו על שפתו לא פליג רב אשי ואסור: **מעצרא ויירא**. גת דאין דורכין אלא כובשין צקורה. ויירא מכבש כמו (שופטים ו) ויור [את הגזה וימץ] טל מן הגזה מלא ספל מים: **צנחו**. היכא דענבים נסחטים מכחו כגון שעולה על הנסרים שעל התפוח ומכבידם: **כולי עלמא לא פליגי דאסור: כח כחו**. כגון שמגלגל הגלגל שקורין ווי"ץ והיא מפלת הקורה ובלשון לעז אישפולג"ל: דאיפקעה

זהם כל שעה טופח להטפוח וראשון ראשון נאסר: **מצידידה** **טהורה**. פ"י חוץ מן היין שצבוצי הנקב וא"ת אמאי לא יטמא את המותר י"ל דמשקה הבא מחמת טבול יום נפסלים ואינם פוסלים תדע דהא תנן (טבול יום פ"ב מ"ה ע"ש) שמן שזף ע"ג יין ונגע טבול יום במקלטו לא פסל אלא מקום מגעו ואפילו מאין דפוסל ה"ט מפני ששניהם חיבור זה לזה: **עובד כוכבים אדנא וישראל אכובא**. ריקנית ואחוצה צידו חמרא אסור פ"י הקוגט' ואפילו בהנאה דה"ל יין שמוגו עובד כוכבים דכחו הוא ואסרנא ליה משום כך לך ולפי אותו פירוש שפירש לעיל גבי יין שמוגו דאינו אסור בהנאה י"ל שיש להחמיר כאן יותר שיש לתלות שהריקן צנוונת ניסוך ומיהו כחו של עובד כוכבים הוא ובמאי לזבזרי גזור והנשאר בכלי מותר ודוקא כי שפך העובד כוכבים לצדו וכן בסמוך כי דדד לצדו אבל אם סייע לו ישראל הכל מותר ואף בשתיה דכל היכא דכח עובד כוכבים אסור אם כח אחר מעורב בו מותר ומיהו לכתחלה אסור כדלחמרינן לקמן (דף עב:). אמר להו רבא להנהו שפוכאי כי שפיתו חמרא לא ליקרב עובד כוכבים ולסייע צהדיכו דלמא משתליתו ושדיתו ליה עליה: **ואי מצדד צדודי אסיר**. נראה לר"י צ"ר מאיר כאותו ^[ח] לשון שפי' הקוגט' אפי' כצוצא חסירא דכיון דמקרקש ליה צנוונה ה"ל כחו צנוונה ואסור בשתיה ומדמי ליה לנוגע צקנה דמה לי נוגע צקנה או נוגע בשולי הכוצא ואור"י כי יש צני אדם שמניחים עובד כוכבים לצדו להצביה העגלה שהחצית בתוכה או החצית כשהוא מקלה תוך הכוצא כדי שיקלה יפה ואומרים מסייע שאין בו ממש הוא דבלאו הכי היה מקלה ולא ראה לומר צזה לא אסור ולא היתר אכן יש להחמיר צצני אדם כשמטין הכוצא שיש צה מעט יין לצד אחד שלא יטה אותו העובד כוכבים ואפילו אם נער קטן מסייע דמסייע כי האי ודאי מסייע אין בו ממש כי ההוא דזה יכול וזה אינו יכול דפרק המלניע (שבת דף גז.).

זיקא בין מליא בין חסירא שרי. דאין דרך ניסוך צנך ע"י קרקוש יין בכלי בשעה שנושאו והכי קי"ל דרב אשי הוא בתראה ואכוצא לא פליג ואסור ודוקא כשנושאה על ראשו או על כתיפו דאיכא למיחש דלמא נגע אבל צמוט או לישא הדלי דרך טבעתו מותר ומכאן יש ללמוד שאם יש כאן נוד של עור כך מלא יין אע"פ שהעובד כוכבים דוחק ומגיע דפנותיו זה לזה דכשר כיון דאין דרך ניסוך צנך ומכאן היתר ר"ת על צרוא שהיתה רפויה וכל עסקינות המגופה שהיתה רפויה ע"פ החצית וצא עובד כוכבים והדיק וגם צפיטס גדול שלא היו השולים מהודקים וצא יהודי ושם נעורת והיה תופשה נגד הנקב ומנע קצת היין ללאת ולא כל כך וצא הנגר עובד כוכבים והעמידו צהידוק כנגד הסדק בסבין עד שסתם ^[ט] הסדק כל זה היתר מטעם שהיה מדמה כל אלו המעשים לנוד של עור כך שאין דרך ניסוך צנך וגם ר"י הורה לסמוך על היתר זה אם ירצו אע"פ שיש פתחון פה לבעל דין לחלוק וגם היה ר"י מציא ראייה מההיא דלקמן (דף עה: דעם הארך שהושיט ידו לגת ונגע באשכולות דאשכולות טמאין והגת טהורה ואע"פ שהיין מהלך מטעם דמפסקי אשכולות אכן ר"ת דחה אותה ראייה כי שם מדבר אחר דריכה והולאת יין מן הגת ומהודקות יחד האשכולות ועזירות כעין שעושין אותן כתפוח שלנו ולכן מפסקי היטב היטב: **הך עובדא בכח כחו ואסרה** רב יעקב מנהר פקוד. וכן פסק רבינו חננאל דמעשה רב לכן טוב הדבר שסייע הישראל עם העובד כוכבים לגלגל כשמשפיל הקורה על הגת של ענבים וצעינן שיהיה גם הישראל לצדו יכול להשפילה או שאינם יכולין להשפילו כל אחד לצדו אבל אם די צנח העובד כוכבים ואין די צנח הישראל שמא יש לאסור כמו ^ו זה יכול וזה אינו יכול דהוי מסייע שאין בו ממש אמנם רשז"ס פ"י שאם גלגל העובד כוכבים לצדו ויש כאן הפסד מרובה יש לסמוך על איכא דאמרי שמתיר צנח כחו וצהני מעצרי דידן איכא ג' כחות מקל וגלגל וקורה ועוד כח רביעי כשמשימין דפים על הענבים ומיהו לממן דאסר לא מזניו חילוק צין ג' כחות לב':

עבודה זרה

ס.

פר א מ"י פ"ב מהל' מ"א הלכה י' סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י כג:

ב [מ"י פ"ח מהל' טומאת אובלין הל' ו]:

ג מ"י שם הל' ב סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ד מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבה סעיף ח:

פ ה מ"י שם הלכה ד טוש"ע שם סעיף י:

פ ח מ"י שם טוש"ע שם סעיף ט:

פ י מ"י שם הל' ב טוש"ע שם סעיף א:

צ ח טוש"ע שם סע"י ב:

פ ד מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

פ ח מ"י שם הל' ב סמג שם טוש"ע י"ד ס"י קבד סע"י יח וס"י קבה סעיף ח:

ס:

עין משפט
נר מצוה

צא א ב מיי פייצ מהל' מאכלות אסורות הלכה ח סמוג לאוין קמנד טוש"ע ייד סי' קנד סעיף כב:

צב ג מיי שם הלכ ח סמוג שם טוש"ע ייד סי' קנד סעיף יג:

צג ד מיי שם הלכה כה סמוג שם טוש"ע ייד סי' קנד סעיף כ:

צד ה מיי שם הלכ ט סמוג שם טוש"ע ייד סי' קנד סעיף יט:

צה ו מיי שם ועיין בהשגות ובספק משנה סמוג שם טוש"ע שם וסי' קנד סעיף ה:

צז ז מיי שם הלכה כה סמוג שם טוש"ע ייד סי' קנד סעיף כ:

צח ח מיי שם הלכ ט סמוג שם טוש"ע ייד

צט ט מיי שם סעי' יא וסי' קנד סעיף ה:

צכז י מיי שם ועיין בהשגות סמוג שם טוש"ע ייד סי' קנד סעי'

ה:

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

מעשה לבינה קעביר. ואף בשתיה נמי שרי פי' רשז"ס ח"ל עובד כוכבים המהדק מגרופות של גיגית מלא יין כדי שימתכזרו סדקין שצאו זה מלמעלה למטה אין זה כמחצק חצית לאורכה חצית מצוקעת מזוממת ליפול חליה אילך וחליה אילך וכשהוא מחצקת

מחצר כל היין זה לזה אבל גיגית יין במקומו עומד ע"י הדוקן הראשון וסדק קטן יש שם והוא מהדקו וכן חצביות של עץ שלנו אבל דבר זה אסור להיות עובד כוכבים תוחז נעורת או מטלית צדק וצחצור השוליים לסתום מפני שנוגע ביין עכ"ל ור"י היה אומר דמותר להיות העובד כוכבים תוחז נעורת סביב השוליים במקום שמתחצירין אל דופני החצית ומשם היין זב ויואל כי הנעורת שמוחז אינו כנגד יין שצפנים לפי שראשי השוליים מפסיקין שמתוצין בחריצין שצדופני החצית סביב ואפי' באמצע חיבור השוליים נותן זו העובד כוכבים הנעורת ובלבד שלא יהא שם חלל ורבינו שמואל אומר דאם יש חצית שמטיפה דרך שוליים יכול העובדי כוכבים להדוק שם נעורת צסדקין דהוי כמו לפותייה ומעשה לבינה אבל אם הוא שותה הרבה יש ליחס כי אז נוגע העובד כוכבים ביין ומיהו אם אינו נוגע ציד אלא צסדין כיון שאינו מתכוין רק לסתום ולא ליגע ביין הוי ליה מגע עובד כוכבים שלא בזווה ע"י ד"א ⁽¹⁾ ושרי לפירוש ר"ת וטוב שישים הישראל המטלית או הנעורת עד שיסתם קלת והעובד כוכבים יהדקנו בהיתר כר"ש שכתבתי למעלה ^(ח): **ב עי'א** הדרחה ובעי' ניגוב. בחנם הוליד הדחה דכל ניגוב לריק שימן מים תחלה אלא לפי שהיה רואה לומר ואי לא צהדחה סגי נקט הדחה כתב רשז"ס ומיהו אכן לא עצדיגן ניגוב ^(ט) בגתיות של עובדי כוכבים אלא הדחה צעלמא וסמרינן ארלויות שצפרק אחריון (לקמן דף עד: ד"ה דרש) דלא צעיא ניגוב: **אי איבא שופח להטפיה**. תימיה היכא דליכא טופח ע"מ להטפיה אי חשיב יין לגבי ניסוך א"כ הדחה ויניגוב צעי ואי לאו יין הוא הדחה נמי לא ליצעי ופרשז"ס דפשיטא דיין הוא ושיך זו ניסוך אבל מ"מ הוא אינו חצור לאותו בבלוע בתוך הגת דהכי אמרינן לקמן ⁽¹⁾ טופח ^(א) [שלא] ע"מ להטפיה ליכא למיחש משום איסור צלוע: **דיקא** נמי דקתני בו' והל"ה בותב לוי התקבלתי. שעתה אין לו כלום על היין אע"פ שיש לו מלוה ^(ב) חוב דמי היין מותר פ"ה כאן אם יש (שס) מפתח או חותם ציד ישראל

וכן פרי"ת וקשיא דא"כ מאי ראייה היא לכאן שאני התם דיש מפתח או חותם ציד ישראל אבל הכא שעומד צלד הצור צלא מפתח וחותם שמה יש לאסור וי"ל שצצרת התלמוד כך כי היכי דצרשות העובד כוכבים כי יש מפתח וחותם חשוב יינו של ישראל כשהעובד כוכבים מניחו להוציאו כך צרשותו של ישראל אף צלא מפתח וחותם מיקרי יינו של ישראל כיון שאין לו מלוה על היין אע"פ שהישראל חייב לו מעות: **כל שבוז שמוא בו**.‏ ^א כל עיקרו של כלל זה לא צא אלא להתיר זריקה שהרי זב המסית יין נטמא או אם נושאו על כתפו אפי' צכלי אצנים טמא ועצובד כוכבים היסט מותר כלאמרינן גבי זיקא צין מליאה צין חסירה שרי וגם אם ישב על החצית לא מנסכו ובזב טמא וכן כלל כל שבזב טהור לאו דוקא שהרי ^א קנה צקומטו של זב והסיט זו את הטהור טהור ואילו עצובד כוכבים עושה יין נסך וכן הלכה שאם זרק אצן או כל דבר עלם וכתב הרב רבי משה מקולי דה"ה שאם זרק

דאיפקה לאורכה. כשהיא יושבת זקופה נסדקה מלמעלה למטה וציקש חליה ליפול אילך וחליה ליפול אילך: **חנקה**. צין זרועותיו ומיצרה עד שהציאו כלי: **לזבזי לעובדי כוכבים**. דהא לא שכשך. ואפילו שקירצ החלצין זו לזו והוי נוגע ביין ע"י תלחי החצית לא הוי

כנוגע צקנה דהתם משכשך צקנה אבל הכא ליכא שכשוך מידי: **אבל לפותייה**. הואיל ^(א) ואין נבדלות זה מזה שהרי חליה העליון יושב על התחתון אלא שיואל מעט מעט והעובד כוכבים הסבידן זו לזו ולא הוי נוגע דחק יין החצית: **אלא מעשה לבינה**. צעלמא קא עציד כלבינה הנמונה ע"פ החצית ומכבידתה: **דהוא קאי צמעצרתא**. דישראל ולא היה זה יין אלא משקה טופח עליהן: **ניגוב**. אפר ומים ואפר כדמפרש לקמן צהשוכר ^(דף עה:). **בתני' אם יש לו עליו מלוה**. על ישראל אסור לפי שלא ירא ליגע דסבר אי אמר לי מידי אמיינא ליה תניהו לי בחוצי: **נפל**. העובד כוכבים צצור מלא יין אע"פ דנגיעה ממם ^(א) הואיל ואלא צכוונה הוא: **מדדו צקנה**. אע"ג נגיעה הואיל ולדבר אחר נתכוין והא שרי ואלו ממם היא אלא ע"י הקנה: **או שהיה מטפית כו'**: **המרוסחת**. שהיתה מחממת ומעלה רמיחות וטיפח צידו ממם על הרמיחות אין דרך ניסוך צכך ומותר צהנאה: **זו היה מעשה וכהשיוסו**. אף בשתייה: **גב' על אוסו** יין. שעשה לו ישראל את היין הזה אפותיקי לגבות הימנו דהשתא סמכה דעמיה ונגע ולא מירתת אבל לא היתה לו מלוה על אותו יין אע"פ שיש לו מלוה על צעליו מותר בשתייה דמירתת ולא נגע: **המטער יינו של עובד כוכבים**. ישראל שדרך עננים של עובד כוכבים צהיתר כדי למכרו לישראל ואין נותן מעות לעובד כוכבים עד שימכרנו לאחר זמן ונותן צרשותו של עובד כוכבים וזהל כוסח לו הסקצלטי. אם כותב לו העובד כוכבים התקצלטי ממך מעות כלומר הריני כאילו קצלתי מעות שאיני מעכב צידך להוציא יין מרשותי צכל עת שמרעה: **מותר**. ^(א) אם יש מפתח או חותם ציד ישראל: **זו היה מעשה צנים שאן ואסרו**. דכיון דיש לו מלוה על אותו יין מצי דבעי עציד אבל מלוה שאינה על אותו יין כמי שאין לו עליו ^(א) דמי דקתני רישא הלה כותב לו התקצלטי ממך מעות מותר והא הכא דיש לו מלוה דמי היין עליו וקתני דכיון דלאו על אותו יין הוא מותר: **דדמי עליה כיוס אידס**. ואילו ומודה על שניצל ומסתמא נסכיה צעליתו ואסור צהנאה: ומסקנא דמילתא מסיק תלמודא ואין הלכה כר"ש: **כל שבזב טמא** ^(א). לא איירי רב אשי צהיסט כלל אלא צמגע ולא אתא לשאשמינן אלא זרק עצובד כוכבים דלא אסר וה"ק כל מגע שבזב טמא כגון צחצורין צין צידו צין צקנה שאם העובד כוכבים זב והיין ^א כלי או אדם מטמא צזב אף היין נעשה צכך יין נסך כגון אדם הנוגע צזב צין שנגע צו הוצ ממם צין צקנה טמא אף היין שנגע צו עובד כוכבים צין צידו צין צקנה נעשה יין נסך. וליכא למימר דרב אשי אהיסטו של זב נמי קאי דאמר רב אשי לעיל ^(עמוד ה) זיקא צין מליאה צין חסירה שרי ודכוותה צהיסט של זב טמא: **שלא צחמטו לא**. אלאמא זרק העובד כוכבים עשה יין נסך ואילו זב שזרק חפץ צכלי לא טימא: דקאזיל

ליין ואפילו צכוונה שהוא מותר בשתייה כן הורה ר' יוסף טוב לתוכו מים שלא צכוונת מציגה שיהא מותר בשתייה:

התם

מסורת הש"ס

- ↑ [עליל, ג], [פי' סייע],
- ↑ [צ"ל צבית שאן והכשירו כ"א צהל"ש], [ד' לקמן סא],
- ↑ [צברכות לג, וס"ג], [ג'י' רל"ש צפי' ה' רבינא],
- ↑ [וכלי, יעצ"ץ], [ח' רש"א, ט' נדה מג],

גליון הש"ס
תוס' ד"ה כל וכו' כל עיקרי. כעין זה בתוס' ציך דף ח ע"ב ד"ה כל:

- ↑ במשנה וחקקה (בסמטון) חז"מ י"ב סי'א ל"ב ליה: (א) רש"י ד"ה אבל לפותייה הואיל ואינו נבדלות זו מזו וכו' הסבירן זו לזו ודרחק יין החצית לא הוי נוגע אלא מעשה לבנה כצ"ל והד"א: (א) ד"ה נפל וכו' ממם הוא הואיל: (ד) ד"ה מותר אם יש מפתח או חותם. י"ב אע"ג דרש"י גופיה פי' מתמתין דהמטהר יינו כו' צדכת לו התקצלטי ואפילו אין מפתח וחותם ציד ישראל שרי ולפי זה הויא סופא פירושא דרש"א ובדכתו תוס' בתחלת הדיבור המתחיל המטהר יינו מ"מ ס"ל לרש"י דסופא מיירי צתמי מילי ולצדיק היכא דמונח צצית הפתוח לרה"י צדקתני רישא ואפי' אין מפתח וחותם ובצין פתוח לרה"י לא שרי אלא צתפתח וחותם: (א) ד"ה זה היה וכו' עליו חוב דמי: (א) ד"ה כל שבזב טמא בעובד כוכבים עושה יין נסך לא איירי רב אשי וכו' אלא זריקה עצובד כוכבים וכו' צידו צין צקנה כגון שאם נגע חוב צכלי או באדם מטמא צזב אי נמי כגון אדם הנוגע צזב צין שנגע צזב ממם וכו' נמי קאי דהאמר רב אשי כצ"ל ומינות אף היין נעשה צכך יין נסך ומחק: (א) תוס' ד"ה מעשה וכו' ע"י ד"א דשרי לפירוש ר"ת. י"ב ע"ל דף ג ספק ד"ה ה"ג צרוב: (א) בפה"ד שכתבתי למעלה. י"ב דף זה ד"ה זיקא: (ט) ד"ה צעיא וכו' ניגוב אף צגתיות וכו' שצפרק אחריון. י"ב ע"ש צפרש"י דף עה דה"ה מיתין צממ: (א) ד"ה אי איבא וכו' אמרינן לקמן אי ליבא טופח ע"מ להטפוח: (א) ד"ה דיקא וכו' אע"פ שיש לו מלוה דמי היין עליו מותר כצ"ל ומינח חוב ומחק:

^(א) (י"ג'ל צבות), ^(ב) (ע"י מוס' ע"כ ד"ה עד), ^(ג) (חולין ג.), ^(ד) (לעיל ס.), ^(ה) ג"י מהר"מ עד שישב ומשמר ועלה כי' אע"פ וכו', ^(ו) (י"ב פסב.),

הגהות הב"ח

^(א) בבשנה אסור (עד שישב ומשמר) תל"מ וי"ב ס"א עד שירשיב שומר: ^(ב) שם אינו מניחו כל"ל ואות ו' נמתק: ^(ג) רש"י ד"ה מותר וכו' וחומס בידו שרי: ^(ד) תוס' ד"ה התם וכו' כדפרישית לעיל. ^(ה) י"ב בדף ט ד"ה ה"ג: ^(ו) ד"ה המטהר וכו' ויפקיד מלמכור: ^(ז) בא"ד צגמרא כשהפקידו: ^(ח) בא"ד אין להמיר כיון שהוא ברשות: ^(ט) בא"ד וי"ל דה"פ וכו' מפתח וחומס ועלה מפרש. ^(י) י"ב פירוש דהשטא דכולה [עובדי כוכבים אסור] אף בשיש מפתח וחומס הא דקמי עד שישב ומשמר בכל גוונא קאמר אף באין מפתח וחומס ועלה מפרש אין השומר כי' דאף ביזא' ונכנס מותר אפי' אין מפתח וחומס: ^(יא) ד"ה וחלון וכו' שיכנס בו העובד כוכבים אפי' הוא:

מוסף רש"י

המטוהר יינו של עובד כוכבים. ישראל שדרך ענבים של עכו"ם בהמיר כדי למכור לישראל ואין טוען מעות לעכו"ם עד שימכרנו לאחר זמן וטוען ברשותו של עכו"ם (ועי' ה"ב). והלכה כותב לו התקבלתי. אם כותב לו העכו"ם התקבלתי ממך מעות, כלומר הריני כאלו קבלתי מעות, שאני מעבד צריך להוציא יין מרשותי בכל עת שמלכתי (שם). מותר. אם יש מפתח או חומס צד ישראל (שם), זה הדין מעשה בבית שאן ואסרו. ודיון דיש לו מלוה על אותו יין מאי דבעי עבד, אבל מלוה שאני על אותו יין כמו שאין לו עליו חוב דמי, דקמתי רשא הלא כותב לו התקבלתי ממך מעות מותר (שם).

^{הדרן ערך רבי ישמעאל}

רבי ישמעאל

דקאזיל מיניה ומיניה. שהולך ומתגלגל הכלי כל שעה ע"י שהוא מגלגלו ומורידו לצור הלכך שלא בחמתו לא דחיישין דלמא נגע:

בתנאי' המטהר יינו של עובד כוכבים. שעשאו ככשרות למוכרו לישראל ולא נתן דמים עכשיו לעובד כוכבים עד שימכרנו ונותנו ברשותו של עובד כוכבים: **מוסר**.

דמירתת ליה עובד כוכבים ולא נגע דאמר דלמא חזו לי הנך ישראל דעברי צרה"ר ומפסידנא ואפילו אין מפתח וחומס ^(א) שרי והוא שאין לו כלום על אותו יין כגון שכתב לו התקבלתי ממך כדאמרין לקמן באידך צבא: **ר"ש בן אלעזר** כו'. מפרש בגמרא^[ע"כ]: **המטהר יינו של עובד כוכבים כו' מוסר**. אם בית פתוח לרשות הרבים כדפרי' לעיל: **אבל אם רוצה כו'**. שהיין נעשה לו משכון הואיל ויש לו מלוה על היין אסור דלא מירתת דסבר אי חזו לא מפסידנא דכי תצע לי אמינא דידי הוא: **הוא' גב' רובלין**. מוכרין בשמים וישראלים הן עוברין מעיר לעיר ומירתת עובד כוכבים דלמא חזו לי דרך רשות הרבים: **דלתים וצרות**. שאין נכנסין זה אלף ברשות וכ"ע ידעי כי יעילי זה ומאי למיקם עלה ההיא שעתא: **וחלון כרה"ר דמי**. אפילו בית פתוח לחצר וחלון פתוח לחצר צרה"ר כנגד פתח הבית כמאן דפתוח לרה"ר דמי. לשון אחר חלון של ישראל פתוח כנגד פתח הבית כרה"ר דמי וכן עיקר: דרך אשפה לעמוד בני אדם עליה: **ויקנא**. דקל של ישראל נגד הפתח ומתוירא העובד כוכבים עכשיו יעלה

ליטול פירות ויראני נוגע: **פסיק רישוי**. של דקל ומעטה אין צו פירות: **ומאן דאסר**. מימר אמר עובד כוכבים למה ליה דסליק התם:

כחצר

סבא היא זו שינית העובד כוכבים ליגע ציין שהוא אללו בלא מפתח וחומס מירתת מקרה שישב ישראל הדר צעיר על האשפה או יעלה על הדקל ועוד למאי דמפרש צגמרא אי לת"ק אי לר"ש בן אלעזר דאפילו צעיר שכולה עובדי כוכבים אם הפקידו צבית עובד כוכבים אחר מותר משום דעובד כוכבים אחר מירתת וזה תימא גדולה דכיון שאין שם מפתח וחומס יחוש פן ינסכנו הנפקד כי אין לומר שהנפקד ירא מן המוכר פן יעליל עליו כי מה חושש המוכר אם ינסכנו הנפקד ועוד מאחר דמייירי בעובד כוכבים שכתב לו התקבלתי ומעטה מה חילוק יש בין עובד כוכבים זה לעובד כוכבים אחר אפי' ציד המוכר יינו של ישראל הוא ועוד קשה דמדמי סיפא והלה כותב התקבלתי מכלל דרשא לאו צבכי מייירי לכן נראה לר"ת להעמיד משנתינו שיש מפתח וחומס וכן פרש"י בפירושים ראשונים ובלא כתב לו העובד כוכבים התקבלתי והלכך צעיר שישראל עובדי כוכבים דרים זה ופתח פתוח לרה"ר אע"פ שהוא יינו של עובד כוכבים מותר כיון דמפתח וחומס צידו שהעובד כוכבים ירא פן יראהו ישראל טורח ומזייף ויגד לישראל שטיהרו ויפקידו ^(א) למכור יינו ולא דמי לעובד כוכבים שנמצא בצד הבזר של יין דאסירנא ביש לו מלוה עליו דהתם כיון שאין מפתח וחומס סומך על זה שיוכל לנסכו קודם שיראהו שום אדם והשתא ניחא דאף צעיר שכולה עובדי כוכבים כיון שיש מפתח וחומס היה לנו להמיר משום רובלין שיראהו טורח ומזייף יצינו שאותו יין של ישראל הוא וכן ירא ממקום דאיכא אשפה ודיקנא כמו בפתח פתוח ואחי נמי שפיר למאן דשרי צגמרא ^(א) שהפקידו צבית עובד כוכבים אחר אי לא חיישין לגומלין דצבית עובד כוכבים אחר הוי יינו של ישראל שאין לעובד כוכבים האחר שום דבר על היין וכיון שיש מפתח וחומס אין לחוש שיטרח הנפקד ומזייף אפילו צעיר שכולה עובדי כוכבים יש להמיר והכי אמרינן צברייתא צגמרא יינם של ישראל ברשותו של עובד כוכבים וישראל דר בחצר אחרת מותר והוא שיש מפתח וחומס וחצר אחרת הוי כעיר שכולה עובדי כוכבים כיון שאין פתח פתוח לרה"ר צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור ואע"פ שיש מפתח וחומס צידו ולא יועיל כלום פתח פתוח כדמוקי לה צגמרא צעיר שיש לה דלתים וצריח שאין רוכלים עוזרים דרך שם שלא יריגשו דכיון שלא כתב התקבלתי א"כ יינו של עובד כוכבים הוא וכן תניא צגמרא דיין של עובד כוכבים וישראל דר בחצר אחרת אסור לכ"ע אע"פ שיש מפתח וחומס וסיפא דקמתי והלה כותב התקבלתי הוי יינו של ישראל הלכך צמפתח וחומס שרי אבל בלא מפתח וחומס אין להמיר כיון ^(א) שברשות העובד כוכבים דבקל ינסכנו ולא דמי להיבא דנמצא בצד הבזר שהמכרו באין לו מלוה על היין דהתם איכא תרתי לגיבותא יינו של ישראל וצרשות ישראל דרשות ישראל מועיל כמו מפתח וחומס ולהכי מייתי לעיל ראייה מהך כדפרי' לעיל והיכא דישראל דר בצאחה חצר שהיין מוגח שם לא שגא ציינו של ישראל לא שגא ציין של עובד כוכבים שרי אף בלא מפתח וחומס כדאמר ליה ר' יוחנן לתנא תני אע"פ שאין מפתח וחומס משום דישראל דר בצאחה חצר חשוב כמו שומר דסגי ביזא' ונכנס כדתנן אין השומר כריך להיות יושב ומשמר אע"פ שהוא יוצא ונכנס כו' וא"ת היאך נוכיח ממתני' דיוצא ונכנס סגי לכתחלה אף בלא מפתח וחומס כיון שהעמדנוה ביש מפתח וחומס וצפ"ק דחולין ^(דף ג. וסא) מייתי לה להמיר אף לכתחלה דקא פריך התם ויוצא ונכנס לכתחלה לא והתנן אין השומר כריך כו' ומה ראייה היא זו שאני הכא שיש מפתח וחומס וי"ל דה"פ צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור ^(א) אף ביש מפתח וחומס ועלה מפרש ^(א) אין השומר כריך כו' אלא אפילו יוצא ונכנס ומתוך שהעמיד ר"ת כולה שמעתינן צמפתח וחומס ואפילו הכי מותר יינו של עובד כוכבים ברשות עובד כוכבים צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור כיון שלא כתב לו התקבלתי מתחלה היה ר"ת רוצה לאסור אותם היינות שקוינן העובדי כוכבים מישראל ומוליכין אותם ממקום הוול למקום היוקר ואע"פ שמחממיים אותם חומס בתוך חומס צבצית מלא חשוקים ושולים כפולים מלד זה ומלד זה דהא תנן המטהר יינו של עובד כוכבים כו' צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור אע"פ שיש מפתח וחומס וכיון דקיימא לן כר"א דשרי בצחות אחד אין לנו לחלק בין חומס אחד לחומס בתוך חומס דכי אסירנא חומס אחד נאסר גם שני חיתומות ואחרי כן מלא טעם להמיר דדוקא מטער יינו של עובד כוכבים שלקחו העובד כוכבים בכרמו ולא טרח בו ויצא בקל לזייף אבל הכא כיון שטורח כל כך שלוקח אותו מישראל וגם מחממימו חומס בתוך חומס ונושאו להשתכר צו אין לירא שיטרח ויזייף פן יפסיד טרחו ועל סמך היתר זה שטה יין שהוצא מאלגירי"א בזה הענין ועוד הארכתי צענין שליחות יין ציד עובד כוכבים לעיל צפרק אין מעמידין ^(דף לא. ב.) ד"ה דאמר וסא: ד"ה השולח): **והאיכא** רובב"ין. ואע"ג דתקנת עורא ^א לא הימא אלא שיעברו צערי צנות ישראל שלא יתגנו על צעליהן לפי דרכם היו עוזרים שם: **והל"ל** ברשות הרבים דמי. פי' בקווערס ל"א חלון של ישראל פתוח כנגד פתח הבית ואם הבית שהיין צו סגור דליכא למיחש שיכנס ^(א) זה העובד כוכבים ואפילו הוא פתוח אין לחוש שיכנס צו ויסגור צעדו דמרתת מישראל שכנגדו כיון שאין העובד כוכבים דר צבית היין ודוקא ציום אבל צלילה אסור:

עבודה זרה

סא.

התם דקאזי"ר מיניה ומיניה. פ"ה שהולך ומתגלגל כל שעה ע"י שהוא מגלגלו ומורידו לצור הלכך שלא בחמתו לא דחיישין דלמא נגע לפי הדומה משמע שרש"י רוצה לומר דמגע עובד כוכבים שלא צכוונה ע"י דבר אחר אסור צשמהי והכא שהכשירוהו בחמתו היינו לפי שלא היה אוחזו צידו אלא סמוך לצור זורקה ומ"מ שלא בחמתו אסור אע"פ שזריקה צוז טהור כיון שהוא סמוך החמירו ציין דלמא נגע וכן פירש רשב"ס בשם רש"י וחלק ציין זורק מכנגדו לזורך למרחוק מיהו לא יתכן כדפרשיית לעיל ^(א) :

המטוהר יינו של עובד כוכבים. פירוש רש"י צמהדורא צתרא כגון שכתב לו התקבלתי דהוי ליה יינו של ישראל וכדקמתי סיפא והוי סיפא פירושא דרישא צבית פתוח לרה"ר וצעיר שישראלים ועובדי כוכבים דרים זה מותר ואע"פ שאין מפתח וחומס ציד ישראל ואע"ג דצגמרא צצרייתא צענין ציינו של ישראל בחצר אחרת שאין ישראל דר בצאחה חצר מפתח וחומס הכא שאני כיון שפתח פתוח לרה"ר צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור ואף בפתח פתוח כיון שאין כאן מפתח וחומס והקשה ר"ת היכי פריך צגמרא הא איכא רובלין המחזירין צעירות וכי מה ידעו הרובלין שיראו היין צציתו של עובד כוכבים בלא מפתח וחומס שהוא של ישראל שירא העובד כוכבים מהם כי אין לדמות לעיר שישראל ועובדי כוכבים דרים זה שהמיר רש"י כאן אף בלא

מפתח וחומס דהתם ירא העובד כוכבים שגא אותו ישראל אמר לישראלים הדרים שם לתת לצ על יינו אבל רובלים עוזרים לפי שעה מה ידעו ועוד שמדמה אשפה ודיקנא לפתח פתוח וכי מה סבא היא זו שינית העובד כוכבים ליגע ציין שהוא אללו בלא מפתח וחומס מירתת מקרה שישב ישראל הדר צעיר על האשפה או יעלה על הדקל ועוד למאי דמפרש צגמרא אי לת"ק אי לר"ש בן אלעזר דאפילו צעיר שכולה עובדי כוכבים אם הפקידו צבית עובד כוכבים אחר מותר משום דעובד כוכבים אחר מירתת וזה תימא גדולה דכיון שאין שם מפתח וחומס יחוש פן ינסכנו הנפקד כי אין לומר שהנפקד ירא מן המוכר פן יעליל עליו כי מה חושש המוכר אם ינסכנו הנפקד ועוד מאחר דמייירי בעובד כוכבים שכתב לו התקבלתי ומעטה מה חילוק יש בין עובד כוכבים זה לעובד כוכבים אחר אפי' ציד המוכר יינו של ישראל הוא ועוד קשה דמדמי סיפא והלה כותב התקבלתי מכלל דרשא לאו צבכי מייירי לכן נראה לר"ת להעמיד משנתינו שיש מפתח וחומס וכן פרש"י בפירושים ראשונים ובלא כתב לו העובד כוכבים התקבלתי והלכך צעיר שישראל עובדי כוכבים דרים זה ופתח פתוח לרה"ר אע"פ שהוא יינו של עובד כוכבים מותר כיון דמפתח וחומס צידו שהעובד כוכבים ירא פן יראהו ישראל טורח ומזייף ויגד לישראל שטיהרו ויפקידו ^(א) למכור יינו ולא דמי לעובד כוכבים שנמצא בצד הבזר של יין דאסירנא ביש לו מלוה עליו דהתם כיון שאין מפתח וחומס סומך על זה שיוכל לנסכו קודם שיראהו שום אדם והשתא ניחא דאף צעיר שכולה עובדי כוכבים כיון שיש מפתח וחומס היה לנו להמיר משום רובלין שיראהו טורח ומזייף יצינו שאותו יין של ישראל הוא וכן ירא ממקום דאיכא אשפה ודיקנא כמו בפתח פתוח ואחי נמי שפיר למאן דשרי צגמרא ^(א) שהפקידו צבית עובד כוכבים אחר אי לא חיישין לגומלין דצבית עובד כוכבים אחר הוי יינו של ישראל שאין לעובד כוכבים האחר שום דבר על היין וכיון שיש מפתח וחומס אין לחוש שיטרח הנפקד ומזייף אפילו צעיר שכולה עובדי כוכבים יש להמיר והכי אמרינן צברייתא צגמרא יינם של ישראל ברשותו של עובד כוכבים וישראל דר בחצר אחרת מותר והוא שיש מפתח וחומס וחצר אחרת הוי כעיר שכולה עובדי כוכבים כיון שאין פתח פתוח לרה"ר צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור ואע"פ שיש מפתח וחומס צידו ולא יועיל כלום פתח פתוח כדמוקי לה צגמרא צעיר שיש לה דלתים וצריח שאין רוכלים עוזרים דרך שם שלא יריגשו דכיון שלא כתב התקבלתי א"כ יינו של עובד כוכבים הוא וכן תניא צגמרא דיין של עובד כוכבים וישראל דר בחצר אחרת אסור לכ"ע אע"פ שיש מפתח וחומס וסיפא דקמתי והלה כותב התקבלתי הוי יינו של ישראל הלכך צמפתח וחומס שרי אבל בלא מפתח וחומס אין להמיר כיון ^(א) שברשות העובד כוכבים דבקל ינסכנו ולא דמי להיבא דנמצא בצד הבזר שהמכרו באין לו מלוה על היין דהתם איכא תרתי לגיבותא יינו של ישראל וצרשות ישראל דרשות ישראל מועיל כמו מפתח וחומס ולהכי מייתי לעיל ראייה מהך כדפרי' לעיל והיכא דישראל דר בצאחה חצר שהיין מוגח שם לא שגא ציינו של ישראל לא שגא ציין של עובד כוכבים שרי אף בלא מפתח וחומס כדאמר ליה ר' יוחנן לתנא תני אע"פ שאין מפתח וחומס משום דישראל דר בצאחה חצר חשוב כמו שומר דסגי ביזא' ונכנס כדתנן אין השומר כריך להיות יושב ומשמר אע"פ שהוא יוצא ונכנס כו' וא"ת היאך נוכיח ממתני' דיוצא ונכנס סגי לכתחלה אף בלא מפתח וחומס כיון שהעמדנוה ביש מפתח וחומס וצפ"ק דחולין ^(דף ג. וסא) מייתי לה להמיר אף לכתחלה דקא פריך התם ויוצא ונכנס לכתחלה לא והתנן אין השומר כריך כו' ומה ראייה היא זו שאני הכא שיש מפתח וחומס וי"ל דה"פ צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור ^(א) אף ביש מפתח וחומס ועלה מפרש ^(א) אין השומר כריך כו' אלא אפילו יוצא ונכנס ומתוך שהעמיד ר"ת כולה שמעתינן צמפתח וחומס ואפילו הכי מותר יינו של עובד כוכבים ברשות עובד כוכבים צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור כיון שלא כתב לו התקבלתי מתחלה היה ר"ת רוצה לאסור אותם היינות שקוינן העובדי כוכבים מישראל ומוליכין אותם ממקום הוול למקום היוקר ואע"פ שמחממיים אותם חומס בתוך חומס צבצית מלא חשוקים ושולים כפולים מלד זה ומלד זה דהא תנן המטהר יינו של עובד כוכבים כו' צעיר שכולה עובדי כוכבים אסור אע"פ שיש מפתח וחומס וכיון דקיימא לן כר"א דשרי בצחות אחד אין לנו לחלק בין חומס אחד לחומס בתוך חומס דכי אסירנא חומס אחד נאסר גם שני חיתומות ואחרי כן מלא טעם להמיר דדוקא מטער יינו של עובד כוכבים שלקחו העובד כוכבים בכרמו ולא טרח בו ויצא בקל לזייף אבל הכא כיון שטורח כל כך שלוקח אותו מישראל וגם מחממימו חומס בתוך חומס ונושאו להשתכר צו אין לירא שיטרח ויזייף פן יפסיד טרחו ועל סמך היתר זה שטה יין שהוצא מאלגירי"א בזה הענין ועוד הארכתי צענין שליחות יין ציד עובד כוכבים לעיל צפרק אין מעמידין ^(דף לא. ב.) ד"ה דאמר וסא: ד"ה השולח): **והאיכא** רובב"ין. ואע"ג דתקנת עורא ^א לא הימא אלא שיעברו צערי צנות ישראל שלא יתגנו על צעליהן לפי דרכם היו עוזרים שם: **והל"ל** ברשות הרבים דמי. פי' בקווערס ל"א חלון של ישראל פתוח כנגד פתח הבית ואם הבית שהיין צו סגור דליכא למיחש שיכנס ^(א) זה העובד כוכבים ואפילו הוא פתוח אין לחוש שיכנס צו ויסגור צעדו דמרתת מישראל שכנגדו כיון שאין העובד כוכבים דר צבית היין ודוקא ציום אבל צלילה אסור:

עד

ק א מיי פ"ב מהל' מ"א הלכה ט סמג לאוין קמד טוש"ע י"ד סי' קבה סעיף ה:

קא ב ג ד ה ו ז ח ט מיי פ"ג שם הלכה ג ד ה ו עיין בהשגות סמג לאוין קמת טוש"ע י"ד סי' קלא סעיף א:

קב י מיי שם הל' ו: **קג כ** מיי שם הלכה א סמג שם טוש"ע שם סי' קל סעיף ט: